

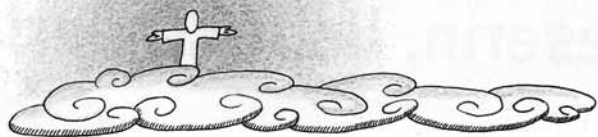
Kedves Olvasóink!

„Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el” (Mt 24,35).

Krisztus Urunk ezekkel a bátorító szavakkal készítette fel övéit az eljövendőkre. Ezek az eljövendő napok ma is zajlanak. Bár radikálisan változik körülöttünk számos tényező, mégis van biztos pont. „Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz” (Zsid 13,8). Lehet, hogy a kulturális különbség háborús helyzetet teremt, vagy a tengerszint emelkedése kérdésessé teszi az élet feltételeit. Mindezekkel szemben bizalommal kapaszkodhatunk Krisztusunk ígéreteibe, melyeket nem hagy elmúlni, hanem beteljesíti azokat.

De joggal merül fel a kérdés, hogy az Ő missziójának részeseiként – akár bátorítóként, imádkozóként, támogatóként vagy misszionáriusként – miért ér minket szenvedés? Jóllehet teljesen konkrét választ nem adhatunk erre a kérdésre minden esetben, mégis higgyük el, hogy Isten tudja, miért engedi meg napjaink eseményeit. Bátorítunk mindenkit, hogy maradjunk meg a hitben, ahogyan Pál megkövezése után is erre volt szükség. Valamint arra, hogy tudatosítsuk magunkban, hogy sok nyomorúságon át kell bemennünk az Isten országába (ApCsel 14,22). Másképpen fogalmazva: a misszió és a szenvedés szorosan összetartozik. Amelyik misszióban nincs szenvedés, annak kérdéses a valódisága. Ugyanakkor minden krízishelyzet kiváló missziói lehetőséget nyújt.

AZ AKTUÁLIS TÉMA

Sokan reménykednek abban, hogy a változó világ pozitív változásokat hoz. Sok ember ugyanazt várja, mint amikor ősszel a földet ekével vagy ásóval feltörik, hogy tavasszal a feltört földben az új vetés könnyen ki tudjon csírázni,

Ám ami a kerti és a mezei munkában terv szerint és céltudatosan történik, az a világban csak kivételes esetekben tervezhető és elérhető cél.

A Bangladesről és Mikronéziáról szóló cikkek a valóság ijesztő képét vetítik elénk. A keresztyének nem függetleníthetik magukat sem korunktól, sem

Tartalom:

Zambia – Húsvét után.....	2
Kína – Fordulat a világkeresztyénség történetében.....	3
Kirgizisztán – A káosz közepette.....	4
Banglades – Veszélyeztetett élettér	5
Oroszország – És ki keresi Krisztust?	7
Japán – A java még hátravan!.....	8
Franciaország – Csak bízva bízz.....	10
Mikronézia – A hullámok összecsapnak a fejünk fölött	11
Kanada – Az új otthonkeresők	12
Spanyolország – ... és úgyis elpusztul!.....	13
Burundi – A menny előíze.....	13
Dél-Afrika – ... és mégis mozog a Föld!.....	14
Beszámoló az idej missziói körülről – Matthias Lüdemann látogatása.....	16

Isten adjon békességet mindannyiunknak a változások ellenére az Ő Szava által! De adjon tettvágyat is a lehetőségek láttán, hogy a Szavait megragadó hitből tettek fakadjanak! Kívánjuk és kérjük minden kedves Olvasónknak, hogy gyorsan változó világunkban, az alkalmas lehetőségeket megragadva, legyünk tanúi annak, akinek beszédei nem múlnak el soha örökké!

Csapkovics Bertalan

Változó világ

hazájuktól. A bajok és az események aggodalommal töltenek el, mert ugyanúgy érnek minket is, mint bárki mást. Ezekben az országokban a világtengerek vízének emelkedő szintje egzisztenciális változásokra kényszerít, és nem létezik egyszerű megoldás. Oroszországban és Japánban gyakran olyan nézetek és értékek terjednek el, amelyek ürességben végződnek. Sajnos, a többség beéri ennyivel is. A misszionáriusoknak sok fáradságot okoz, hogy a Biblia reményt adó igéi csak nagyon lassan hatolnak be a kemény talajba.

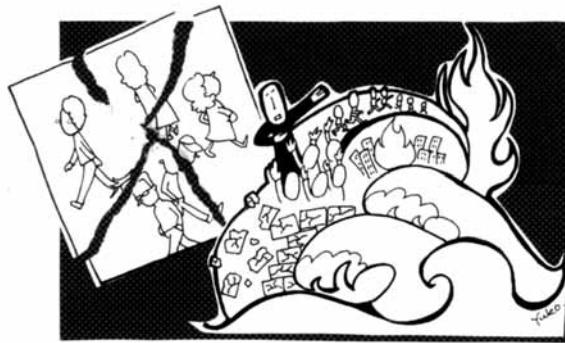
Norbert Laffin arról ír, hogy a változás harc. A misszionáriusoknak és a helyi keresztyéneknek ilyen helyzetekben különösen nagy szükségük van imádságainkra, hogy bizalommal nézhessenek a jövőbe. Arra biztatok mindenkit, hogy a beszámolók

olvasása közben imádkozunk ezekért az országokért és lakóikért, de közben ne feledkezzünk meg munkatársainkról sem.

Andreas Kraft Kirgizisztánból megindító szavakkal számol be olyan változásokról, amelyeket senki sem szeretne átél-

ni. Egy egész ország süllyedt káoszba és nagy árat fizetett az átalakulásért. Érdekes perspektívát vázol fel sok keresztyén bátor döntése, akik az összeomlásban lehetőséget látnak. Döntésük mindenképpen példa számunkra. Burundiban sok emberrel az történik, amit a cikk elején idéztünk: a változás új élet kezdetét jelenti. Tabea és Alexander Biskup, a misszionáriusok csapatának legfiatalabb tagjai csodálkozva és hálás szívvel fogadják, hogy a gyülekezet létszáma alig nyolc hónap alatt megkétszereződött. Mi, a vezetőség örülünk, hogy megerősíthettük az LM Burundiban szolgáló csapatát, hiszen ezekben az új gyülekezetekben most nagy a kereslet a jó oktatómunka iránt.

A világ valójában mindig változott. A dolgok még sohasem maradtak ugyanazok, mint amik korábban

voltak. Mindennek mindig két oldala lesz – remény és szenvedés, halál és születés. Daniel Frey arra figyelmeztet, hogy Kína nemsokára a legnagyobb keresztyén nemzet lehet, ha csak a keresztyének számát tekintjük a népességben. Theo Hertler pedig joggal kérdezi, hogy az utolsó idők említése-

kor inkább bénító, szomorú hangulat fog el, vagy az a szándék, hogy az időnkét cselekvésre használjuk.

Különösen válságos időkben jogosan ébred fel a remény, hogy Jézus visszajön. Dr. Volker Gäckle, szeminárium igazgatónk mellékletünkben közzétett írása jól foglalja össze a lényegét. Írásának már első alcíme – Nem végső áttekintés az utolsó időkről, hanem egy kirakós játék sok darabja – olvasásra és közös gondolkodásra szólít fel. (Ez a tanulmány a Mission Weltweit-ben német nyelven található, nem fordítottuk le.)

Isten használjon fel mindnyájunkat a sok változás korában és kísérje az olvasó lépteit az élet változó körülményei között!

Martin Auch
missziói igazgató

ZAMBIA

Húsvét után

Húsvét, sőt talán pünkösd is elmúlik, mire a Testvérekhez megérkezik a húsvéti beszámoló.

Ez évben a Klinikán a szokásosnál is nagyobb volt a betegforgalom, különösen a gyermekosztályon. Régióta ott volt a szívemben, hogy jó lenne cserélni a régi szakadt függönyt.

Mivel legutóbb lenn a Copperbeltben sikerült kedves, vidám mintájú anyagot vennem, így húsvétra megvarrtam a függönyöket, hogy a lábadozó gyermekeknek örömet szerezzek velem.

Nagyméretű színes rajzokat is készítettem. Az egyik falra a „teremtés”, a másik falra „Nóé bárkája” került, a szíváránnyal.

A vasárnapi iskolát most szombaton tartottuk, a kertben (a gyerekek

nagy örömére). Nemcsak Mungwiból jöttek a gyerekek, hanem abból a két kis erdei faluból, Ngululáról és Itintiből is, ahol vasárnapi iskolát indítottunk.

Először a „hajtogatós, kereszt-formát kiadó” beszélő képeken keresztül hallhatták a húsvét üzenetét. Aztán ők maguk készíthették el, színezhették ki a keresztet, hogy a hallottak elmélyüljenek, személyesebbek legyenek, illetve hazavihessék magukkal.

Az elméleti-gyakorlati munkát énektanulás követte. Egy ének angolul, a másik bembául.

Vasárnap következett a templomban az előadás. A három falu gyermekeiből álló kórus tele torokkal énekelte a bamba dalt: Isten szereti a kicsiket, ha állnak, ülnek, táncol-

nak... Aztán az angol ének: Minden nappal szorosabban követem az Úr Jézust, ahol használni akar, ahová küld, oda megyek...

Utána két gyermek elmondta a tanultakat az ünneplő gyülekezetnek, elmagyarázta a kereszten lévő színek értelmét: Az arany a menny, ahol minden szép és tökéletes. A fekete a mi bűnös szívünk. A piros az Úr Jézus Krisztus véréről beszél, amely miattunk folyt a Golgotán. A fehér az Ő tökéletes, szent, büntetlen volta. Aztán jön a János 3,16. Ezt bembául írták a keresztnak ebbe a rubrikájába, ami nem kis kihívás volt némelyik gyereknek, annak ellenére, hogy előre elkészítettem a mintát, ugyanis némelyik gyerek, bár kilenc-tíz éves, de nem tud sem írni, sem olvasni. Vé-

gül azért mindenkinek sikerült leírnia. Ez volt a húsvéti aranymondás, ezt az összes gyerek együtt mondta: „Pantu Lesa alitemwisha aba pano isonde. Abapeela Umwana wakwe uwabafye umo mpo. Pakuti onse uwamusumina, ekalo-ba, lelo akwate umweo wape”.

És legalul a kereszten egy üres szív, benne: „yes” Ma igent mondatsz Krisztus hívó szavára, és behívhatod Őt az életedbe.

Nem maradt el a hűséges munkáért járó jutalom sem, az előadást sütemény, édesség-osztás követte.

A képes-színes kereszten keresztül az evangélium könnyen érthető gyermek és felnőtt számára egyaránt. Olyan jó lenne, ha azok között, akik mindezt hallották, itt Mungwiban és a környező falvakban is, a névleges, templomba járó keresztyénekből élő

hitű, Krisztust-követő keresztyének válnának.

IMATÉMÁK:

Hála:

1. A gyermekek lelkesedéséért, öröméért a vasárnapi iskolai munkában.
2. A két kis erdei faluban a vasárnapi iskoláért.
3. A vasárnapi iskolai tanítókkal való jó kapcsolatért, együttmunkálkodásért.
4. A jól sikerült húsvéti alkalomért.

Kérés:

1. Hogy a másik két kis erdei faluban is elinduljon a munka.
2. Hogy a gyermekek szívébe hullott magok szárba szökkenjenek, és egykor, vagy már most

Krisztus mellett való döntést munkáljanak.

3. Hogy a gyermekeken keresztül Isten munkálkodhasson a családokban is.
4. A Klinikán lévő pénzügyi, szerkezeti problémák változásáért.
5. A közelgő választások csendben, törzsi villongások nélkül történjenek majd. (Előreláthatólag csak ősszel lesznek, de néhány helyen már most elkezdődtek a zavargások.)

Köszönök mindenféle hozzájárulást az itteni szolgálathoz – imádságot, anyagi támogatást, a csomagokban kapott kedves dolgokat, amelyeket jól tudok használni a vasárnapi iskolai munkában.

*Szeretettel köszöntök mindenkit,
dr. Keszi Krisztina*

KÍNA

Fordulat a világkeresztyénség történetében

Számos keresztyén publikáció joggal utal arra, hogy a világ keresztyénségének központja egyre inkább eltolódik. Száz évvel ezelőtt még Európa és Észak-Amerika jelentették a központokat, ma, a 21. században Dél-Amerika és Afrika vette át a helyüket. Ritkábban hallunk azonban arról, hogy a keresztyénségnek jelenleg újabb, erős központja van alakuóban: a Kínai Népköztársaság.

Kínából természetesen meglehetősen nehéz pontos adatokat szerezni, de még óvatos becslések szerint is 80 millió a kínai keresztyének száma, ami megfelel Németország teljes népességének, vagyis a keresztyének száma a teljes népesség mintegy 5%-át teszi ki.

Ha belegondolunk, hogy Kínában a keresztyén missziói munka igazán csupán 200 évvel ezelőtt kezdődött, és 1949 óta nem dolgozhatnak nyugati misszionáriusok Kínában, csak ámulhatunk és áldhatjuk Istent ezért a hatalmas csodáért.

Kína egyre inkább megnyílik – és a jövőben a kínai keresztyéneknek a világ

keresztyénségére gyakorolt hatása is egyre növekszik. A nem túl távoli jövőben elérkezhet az a nap, amikor Kínában több lesz a keresztyén, mint az Egyesült Államokban, vagyis a világ legnagyobb keresztyén országává válhat.

Ha mindehhez hozzávesszük Kína egyre növekvő gazdasági erejét és a

kínai népesség egyre növekvő gazdagságát, ebben az előrejelzésben az Úr Jézus világot átfogó Gyülekezetét tekintve, számos nagyszerű lehetőség rejlik. Már napjainkban is számos kínai közösségben jelenik meg csíráiban a missziói gondolkodás, s vannak, akik kultúrákat átfogó szolgálatot vállalnak.

Mit jelent nekünk, európai keresztényeknek a világkereszténység központjának eltolódása? Számíthatunk arra, hogy Afrika, Latin-Amerika és Ázsia keresztényei nagymértékben előmozdítják az evangélium terjedését. Lehet, hogy kortársaink közül némelyek könnyebben elfogadják egy afrikaitól vagy egy kínaitól az evangéliumot, mint egy európaítól.

A növekvő globalizáció és a keresztény központok eltolódásának következtében a kegyességi formák világszerte egyre inkább az afrikai, a dél-amerikai, valamint az ázsiai formákat fogják követni. Ebben a folyamatban fontos, hogy Európa keresztény közösségei bizonyos rugalmassággal fogadják ezeket a formákat, ám közben ragaszkodniuk kell a keresztény hit valódi tartalmához.

Ha az újabb keresztény központokból érkező keresztényekre elsősorban saját, európai keresztény hagyományainkat akarjuk ráerőszakolni, egyre kevesebb kapcsolódási pontot találunk majd, és egyre több olyan párhuzamos gyülekezet alakul, amelyeket külföldi misszionáriusok alapítottak, és amelyeknek alig vannak német (vagy európai) gyökerei.

Ha azonban a keresztény üzenetét állítjuk a középpontba, és megpróbálunk együttes erővel szembeszállni a hitét elhagyott Európa kihívásaival, egyesíteni tudjuk erőinket, és képesek leszünk helyes válaszokat adni a globalizált világban élő embereknek. A globalizált világ nekünk, keresztényeknek nemcsak fenyegetettséget jelent, hanem sok lehetőséget is kínál.

Az egyik ilyen lehetőség: képesek vagyunk-e megérteni, hogy keresztény üzenetünket milyen mértékben határozza meg a német vagy az európai kultúra, és milyen mértékben maga az evangélium. Egy kis ízelítő lehet a mennyből, ha a különböző nemzetek és nyelvek már itt a Földön együtt dicsérik Istent.

Daniel Frey

Daniel és Gabriele Frey, két gyermek szülei, Daniel a LM Teológiai Szemináriumának elvégzése előtt ápolói képzésen, Gabriele Indiában rövid távú missziós munkában vett részt; 2004–2008-ban Tajvanban, jelenleg Németországban kínai emberek között végzik missziós munkájukat.

KIRGIZISZTÁN

A káosz közepette

Az elmúlt hetekben volt a forradalom kitörésének egyéves évfordulója Kirgizisztánban.

2010. április 7. – „Dramai jelenetek játszódnak le Biskekben az elnöki palota előtt. Több ezer kirgiz tüntet a korrupt Bakijev elnök ellen. Az elnök megparancsolja mestertömegének, hogy helyezkedjenek lövészárkba a palota tetején. Tűzparancs! A golyók precízen, halálos pontossággal terítik le a téren összegyülekezett fegyverteleneket. Szomorú nap ez Kirgizisztán számára: 76 halott és 1600 sebesült. A tömeg vak dühében megrohamozza a palotát. Nincs többé megállás. Az elnök menekül, és ép bőrrel megúszja. A népharag a palotára zúdul. Fosztogatnak, gyűjtogatnak. A következő napokban folytatódik a pusztítás. Minisztériumok, állami intézmények, üzletek esnek áldozatul. Alig éli túl valami a rombolást. Bakijev elnök délen, a szülőfalujában sáncolja el magát. Rövid idővel később repülön

menekül – Fehéroroszországba, száműzetésbe.”

2010. június 14. – „Sokkal nagyobb katasztrófa veszi kezdetét. Osban vagyunk, a déli ország-rész legnagyobb városában. Éjjel kettőkor kitört a lázadás. Gyilkos

kommandók vonulnak át az üzbég kisebbség által lakott városrészekre. Következésképpen átfésülnek minden házat. Ha üzbégek lakják, megölik őket. Nem kímélnek senkit, sem a férfiakat, sem a nőket, sem az időseket, sem a gyerekeket. Majd jön

A lázadók üzbégeket gyilkoltak meg, kifosztották és felgyújtották házaikat

a második kommandó. Kifosztják a lakásokat. Végül a harmadik kommandó felgyújtja a házakat. Azt beszélik, 2000 ember vesztette életét. Millióan menekülnek.”

Németországi tévécsatornák is közöltek több ilyen képet és vezércikket: „Kirgizisztán – egy ország a romlás szélén!” „Kirgizisztán káoszba fullad!” Pedig az Úr Jézus a káosz közepette sem hagyta el Kirgizisztánt.

Három példa, amelyeket nem láthattak a német televízióban:

Egy kirgiz keresztyén nő egy üzbég lakónegyedben, üzbégek között lakott.

A távolból gyorsan közeledő lövéseket hallott. Majd állig fel-fegyverzett férfiak álltak előtte. Be akartak jutni a házába. Mit tegyen? Bátran és határozottan útjukat állta. A gyilkosok elképedtek: – Takarodj az útból! Üzbégeket akarunk ölni! – kiabáltak.

A nő olyan határozottan és bátran válaszolt nekik, amely nem belőle fakadt. – Én pedig azt mondom nektek, hogy nem fogjátok megölni az üzbégeket!

A férfiak szó nélkül megfordultak, és továbbálltak.

Dennis az osi evangélikus gyülekezet lelkipásztora. Egy üzbég városrészben lakik. Csoda, hogy sem őt, sem a családját nem érte bántódás.

Az ő utcájukba is betért egy tank egy csapat gyilkossal. Nem jártak messze a házától. Aztán egy mellékutcából kiszáguldó autó összeütközött a páncélos járművel. Harcra került sor, a tank pedig kiégett – és az úttest közepén maradt. A gyilkosok erről az oldalról nem jutottak tovább. De a másik oldalról sem hajthattak be, az ugyanis zsákutca volt. Dennis és családja mindkét oldalról védelem alatt állt.

A lelkipásztor elrejtette az utcán heverő sebesülteket. Dennis ott segített, ahová senki sem merészkedett, nehogy céltáblává váljon. Az Úr Jézus fölötte tartotta oltalmazó kezét. Mintegy 15 sebesültet vitt kórházba. Majd azt mondták neki, több sebesültet már ne szállítson oda. A kórházak megteltek, senkit sem tudnak többé felvenni.

Dennis segélyhívást adott le. Látta, hogy üzbég barátainak semmijük sem maradt, csak a rajtuk levő ruha. Ennivaló, ruha, gyógyszer, hivatalos papírok nélkül álltak ott. Egyszerűen semmijük sem maradt. Minden elégett.

A Liebenzelli Misszió meghalotta segélykiáltását. Azonnali segélycsomagot állítottak össze. 40 üzbég család kaphatott segítséget a helységben. Egy fiatal üzbég mesélte: – Elveszítettem az apámat, az anyámat, a testvéreimet, a rokona-

imat. Családom hét tagja halt meg. Egyedül én maradtam életben.

Kérem, imádkozzanak, hogy az Úr Jézus továbbra is használja fel és áldja meg Dennist az üzbégek között.

Egy harmadik példa: alig menekítették ki repülővel Osból, a kirgiz területről a külföldieket, és csitult el a puskalövés zaja, a biztonságos északról több keresztyén vette az irányt dél felé. A jövőben Osban akarnak lakni. Ott, ahol az üzbégek és a kirgizek halálosan gyűlölik egymást. Ahol vérrre menően zaklatják, szidalmazzák egymást, és ha tettelességig fajulnak a dolgok, meggyilkolják a másikat. Ahol pl. egy üzbég eladó nem hajlandó a kirgizeknek bármit is eladni, vagy legfeljebb többszörös áron. Ez a helyzet a mai napig nem változott.

Ezért költöznek Osba ezek a keresztyének, két kirgiz és egy üzbég család. Szeretnék jelét mutatni annak, hogy „ellenséges népcsoportok” békében, szeretetben, egymásnak megbocsátva tudnak együtt élni. Kérem, imádkozzanak értük! Az elmúlt hetekben érkezett jelentések szerint éppen a déli üzbégek között nyitottságot tapasztalnak a keresztyén hit iránt.

A káosz közepette is ott van az Úr Jézus!

Andreas és Christina Kraft

BANGLADES

Veszélyeztetett élettér

Az utóbbi időben a kulnai gyermekfalu új helyszínének tervezésével és felépítésével foglalkozunk. Az építéssel és munkatársával belemerülünk a beszélgetésbe. Nyugtalanítanak a városban történt változások. Nem tudjuk, mit hozhat a jövő. A Koppenhágában 2009-ben tartott környezetvédelmi csúcstalálkozón elhangzott, hogy Kulna a világ legveszélyeztetettebb városainak egyike. A település a tenger közelében fekszik, és minden környezeti befolyás,

mint például a viharok, az áradások és mindenekelőtt a tenger szintjének emelkedése hat rá. Veszélyeztetett élettér. Az építész figyelmeztetett, hogy a tengerszint az elmúlt 6 évben 40 centiméterrel emelkedett, az épületek pedig évente 3 centimétert süllyednek a talajba. Ha ma új épületeket emelnek, amelyeknek földszintjére üzleteket terveznek, ezeket valamivel magasabbra helyezik, és csak lépcsőn lehet elérni a bejáratot. Az üzlettulajdonosok azt remélik,

hogy az elkövetkező években tizenkét lépcsőfokkal megoldható a biztonság kérdése.

Ismerőseink közül egy háziasszony elmondta, hogy 15 évvel ezelőtt még három lépcsőfokon kellett fölmennie a lakásába. Ma már a ház a földdel egyenlő magasságban van, és a bejáratú ajtót magasabbra kellett helyezni.

A régebbi időkhöz viszonyítva ma Bangladesben sokkal többen gondolnak arra, hogy jó alapra

építsék a házukat, különösen a sokemeleteseket. Újsághírek szerint egy hatos erősségű földrengés a főváros, Dakka házainak 50 százalékát romba döntené. Ezért manapság sok ház szerepel feketelistán, és lebontásra várnak. Nem is olyan régen egy ház egész emeletnyit süllyedt a földbe és veszélyesen oldalra dőlt.

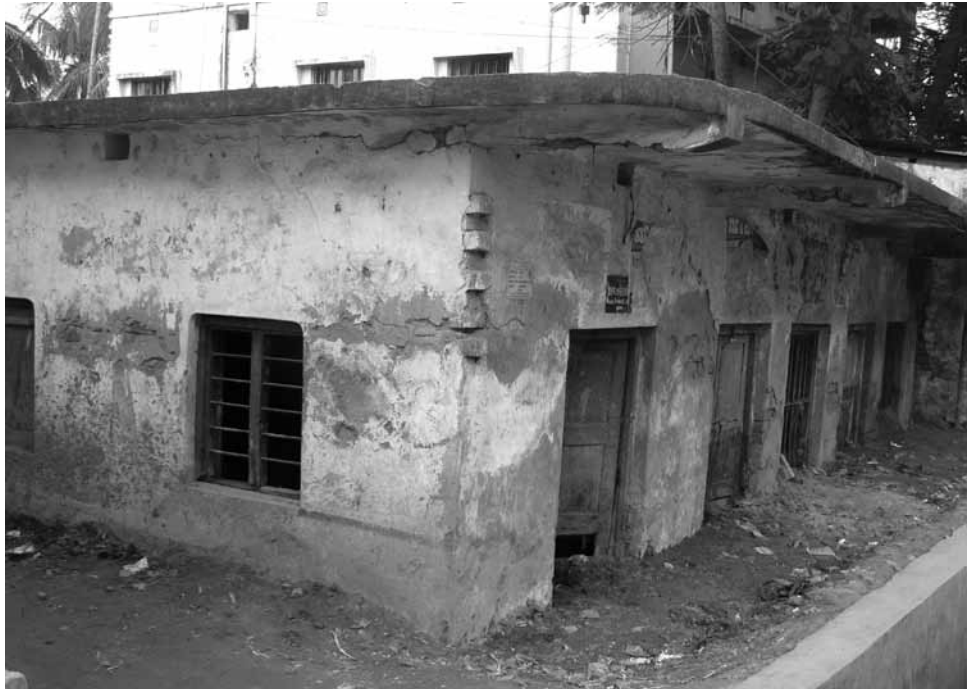
Itt, Kulnában az emberek arról beszélnek, hogy sokan félelemből és bizonytalanságtól gyötörve titokban nagy pénzbeli és anyagi áldozatokat hoznak idegen istenségeknek, hogy azok a süllyedéstől védjék az épületeket.

Bangladesben kisebb földrengéseket gyakran lehet észlelni. A lakosság körében ezek mindig feszültséget okoznak, és napi beszédtemát jelentenek.

Egy Banglades délkeleti dombvidékről, a Csittagongi dombvidékről való keresztyén nő beszélt nekem olyan törzsi emberekről, akik hegyeket láttak a földbe süllyedni. A félelem és a világvége tudata nyitottá tette őket az evangélium előtt. Meghívták, hogy beszéljen az ottaniaknak Jézus Krisztusról és az evangéliumról. Sokan hitre jutottak és biztos reménységre találtak az Úrban.

Az elmúlt négy évben megfigyeltük, hogy Banglades déli részét és a kulnai körzetet különböző környezeti katasztrófák, forgószelek, aszály, árvizek és ivóvízhiány érték. A „Szider” ciklon 2007 novemberében sok áldozatot követelt, házakat ragadott magával, megsemmisítette a termést és az állatokat. Az „Aila” szökőárban 2009-ben sokan elvesztették jövedelemforrásukat, mert az ár a tavak és a földek elsősodását okozta. A lakosság egzisztenciálisan a mai napig sem tért igazán magához a katasztrófa után.

Az emberek tűrőképességük határához érnek a talaj és a folyók sóssá válása miatt, ami az emelkedő tengerszinttel is összefügg.

Talajba süllyedő ház

Sokan azon gondolkoznak, van-e még jövőjük, ha tovább maradnak délen, és élhetnek-e ott az egyre fogyó ivóvíz ellenére.

A „Szider” ciklon elvonulása után nem-keresztyének úgy nyilatkoztak, hogy megérdemelték Isten haragját, mert ők, a bangladesiek gonoszak. Érdekesnek találtam a gondolkozásukat. Bár többször hallottam már ilyen kijelentéseket, de ebben a pillanatban az volt az érzésem, hogy őszintén gondolják, és több vétküket meglátták. Úgy érezték, hogy Isten haragja a viselkedésükért bünteti őket. Az utolsó idők témája tehát nem ismeretlen az emberek előtt.

Az elmúlt években feltűnt, hogy a bevált családi szerkezetek megváltoznak vagy fel is bomlanak. Egyre több szó esik a széthullott családokról, a hagyományos értékek eltűnéséről és a válások egyre növekvő számáról, ami még nagyobb feladatok elé állítja gyülekezeteket és a lelkipásztorokat. Sokat foglalkoznak azzal, hogy békéltessenek és a családi veszekedésekben közvetítsenek.

Különösen is elszomorít, hogy keresztyének bíróságokra hurcolják egymást. Rossz hírt keltik a másíknak, megkárosítják keresztyén test-

véreiket és egymás ellen fordulnak. Ez gyakran családokat és gyülekezeteket osztt meg. Megrendítő, hogy sokakban meghidegül a szeretet, ami súlyos következményekkel járhat.

Mindezek ellenére vagy éppen emiatt Banglades nyitott az evangélium előtt, mert békességről és reménységről szól, amikor csőd és kétségbeesés gyöttri az embereket. Lelkészek, gyülekezetek és keresztyének hirdetik ezt a reménységet. Személyes életükkel és kapcsolatok teremtésével, különleges rendezvényekkel, evangélizáló alkalmakkal, igehirdetésekkel és tévéprogramokkal igyekeznek a bangladesiekhez közel vinni az evangéliumot.

Így munkálkodunk azon, hogy beteljesedjen Isten Igéje (Máté 24,14), és a bangladesiek meghallják az Úr Jézus evangéliumát.

Michael és Regine Kestner, négy gyermek szülei. A Teológiai Szeminárium elvégzése előtt Michael szerszámkészítő, Regine nevelőnő volt. 1985 óta élnek Bangladesben. Itt most a gyülekezeti munkában és az iskolarendszeren kívüli teológiai képzésben vesznek részt, Kulnában a keresztyén gyermekfalut vezetik és a pedagógiai munkát felügyelik.

... és ki keresi Krisztust?

Felfedeztük, hogy az antikrisztusi szovjet uralom alatt sok aggodalomra okot adó jelenség kapott lábra. Ezek közül némelyik az utolsó időkre emlékeztet.

Hamis Krisztusok

Cseljabinszki szolgálatunk idején történt: az istentisztelet alatt bejött egy ember az összejövetele helyiségünkbe. Beszélgetés közben kijelentette: – Én vagyok Krisztus. Nem ismertek fel engem?

Mosolyogva válaszoltunk: – Amikor Jézus visszajön, kétség nélkül mindenki tud majd róla, mert Jézus azt mondta, hogy megjelenését mint a villámlást az egész földön észre fogják venni (Máté 24,27).

Emberünk így felelt: – Igen! Hamarosan megjelenek a tévében. Akkor majd villámgyorsan hírem terjed az egész világon. ...

Kijelentése megrendített.

Felismertük, mennyire fontos, hogy beszéljünk az emberekkel Jézus visszajövetelének bibliai bizony-

ságairól, és arra emlékeztessünk, amit maga Jézus mondott: „Akkor, ha valaki ezt mondja nektek: Íme, itt a Krisztus, vagy amott: ne higgyétek! Mert hamis krisztusok és hamis próféták állnak majd elő, jeleket és csodákat tesznek, hogy megtéveszszék – ha lehet – a választottakat is” (Máté 24,23–24).

Tévtanítások

Örültem, hogy Tobolszkba látogathatok. Már régóta szerettem volna saját szememmel látni a hegy tetején álló, felújított erőtemplomot teljes szépségében. Miután körbejártam, és élveztem a városra nyíló kilátást, a kolostortemplom csendjét kerestem. Hiszen Krisztus-ikon után kutatok.

Szemem végigsiklott a templomhajó bal- és jobboldalán. Látam, ahogy a hívők a helyzetükben illetékes szenthez fordulnak. Előrementem a főhajóba. A tömeg az üvegkoporsóban kiállított ereklyék felé igyekezett. Feltettem magamban

a kérdést: és ki keresi Krisztust?

Az oltárnál visszafordultam. Közben észrevettem egy oldalsó termet, amelyet, úgy tűnik, a személyzet számára tartanak fenn. Igen – ott találok egy csendes helyet és imádkozni kezdek. Nemsokára fiatal nő lép a terembe. Nagyon vallásosnak látszik. Megáll egy szűz Mária ikon előtt és csókolgatni kezdi, mint egy szerelmes. Kényelmetlenül érzem magam. Szomorú gondolattal távozom: Uram, ez a templom a te házad, ám itt nem keresnek téged! Kár, hogy a szentek képei és ereklyéi annyira elterelik rólad a figyelmet, hogy sok templomlátogató el sem jut hozzád. Pedig te azt mondtad az embereknek: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagyok terhelve, és én megnyugvást adok nektek” (Máté 11,28).

Együttélés

Oroszországban sok minden megnehezíti az emberek életét. Életük folyamán sokakat becsaptak, elárultak, hamis vádakkal okoztak nekik nehézségeket. A munkaidő és -feltételek gyakran embertelenek, a bérek sokszor nem felelnek meg a teljesítményeknek. Néha a családi nehézségek is hozzájárulnak ahhoz, hogy a „jó kedvből” még egy csepp se maradjon.

Nemrég a vasútállomáshoz utaztam, hogy menetjegyet vásároljak. Ez mindig nagy ügy. Amikor az előttem álló férfi végre sorra került, figyelmeztette a

Gyermekóra

pénztárosnőt, hogy használjon udvariasabb hangot. Végül is ma ünnep van! Megkérdezte, adhatna-e neki borralalót.

– Nem iszom! – válaszolta amaz, és a résnyi nyíláson át a következő szavakkal toltta oda neki a jegyet: – És egyébként is, amint látja, nekem ma nincs ünnepnapom.

Gyakran fájdalmasan érint, amikor az emberek barátságtalanul bánanak velünk.

Jézus szavai jutnak eszünkbe a Máté 24,12-ből: „Mivel pedig meg sokasodik a gonoszság, a szeretet sokakban meghidegül.” Az igazságtalanság talaján jól tenyészik a szeretetlenség.

Feltesszük a kérdést: mit tehetnénk ellene?

Házunkban egy idősebb férfi is lakik, aki gyakran kimegy a kapu elé, ha rá akar gyújtani. Micsoda mogorva képet vág minden alkalommal! Csak gyorsan menjünk el mellette! Egyszer aztán úgy éreztem: köszönnöd kellene, jó napot kellene

kívánnod. Először nem viszonzotta a köszöntésemet. De aztán lassan kezdett fölengedni. Ma már mindig köszönünk egymásnak. Amikor egyszer megpakolva érkeztünk haza a bevásárlásból, váratlanul kinyitotta előttünk a lépcsőházajtót. Tároló helyiségünk lomtalanításánál egy öreg mosógépet kellett az autóba emelnem. Segített nekem, pedig nehezezőre esett.

Észrevettem, hogy nem egészséges. Másnap vittünk neki egy üveg gránátalma szörpöt. Nem akarta elfogadni, de láttuk az arcán az örömet, hogy nem mindegy nekünk, mi van vele... Talán hamarosan beszélgethetünk vele arról, aki szeret minket, akinek barátságos arca szeretne fölöttünk ragyogni.

A nagy zűrzavar és a városi házsa közben olyan emberekkel találkozzunk, akik nyitottak és Isten szeretetét keresik. Német klubunk egyik résztvevője „Luther Márton és a reformáció” témája iránt érdeklődött. Arról beszélgethettünk vele, hogy

Luther Márton hogyan találta meg Jézus Krisztus által a könyörülő Istent. Az elkeseredett férfiből olyan ember lett, aki emberek nemzedékeit ajándékozta meg a Jézus Krisztusban való hit által új reménységgel és új étellel. Nem tudjuk, Jézus mikor jön vissza, de a világmisszióval kezd beteljesedni az ige:

„Isten országának ezt az evangéliumát pedig hirdetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek; és akkor jön el a vég” (Máté 24,14).

Matthias és Damaris Braun, két gyermek szülei. 2002 óta végeznek missziói munkát Oroszországban. A nyelvtanulás után Cseljabinszkban álltak be gyülekezeti munkába, 2009 novemberében pedig Tyumenben gyülekezet alapító szolgálatot végeznek. Matthias a LM Teológiai Szemináriumának elvégzése előtt műszerészként, Damaris ápolónőként dolgozott.

JAPÁN

A java még hátravan!

„1500 óta a végső időkben élünk, amikor a buddhizmus igazi tanítását egyre jobban felhígítják. Ez az idő 10 000 évig tart, majd az emberiség arany korszaka következik” – tanítják a Nicsiren buddhizmus hívei.

10 000 év nagyon hosszú, sőt beláthatatlanul hosszú idő. Az átlag japánoknak nehezükre esik, hogy ezt a tanítást a mindennapokban komolyan vegyék. Alapjában véve nagy érdektelenség figyelhető meg országszerte a végső idővel kapcsolatos vallási kérdések iránt.

A japán vallások nem foglalkoznak sem az örök étellel, sem azzal, milyen sors vár a világra és az emberiségre. Csak az „itt” és a „most” számít. A japánoknak a legfontosabb érték az egészség és a biztonság.

Ha valaki egy szentélybe vagy templomba megy imádkozni, anyagi dolgokért, sikerért és jólétért imád-

kozik. A nagy sintó szentélyekben imatáblácskákat árulnak. A látogatók felírják rá a kívánságaikat, és felakasztják a táblát az arra kijelölt helyre. Ezek az imatáblácskák az olvasható, ami a japánokat foglalkoztatja: „azt szeretném, ha bejutnék egy jó egyetemre”, „kérlek, gyógyítsd meg az anyukámat” vagy „boldog családi életet szeretnék”.

A jelenre való teljes koncentráció sziklaszilárdan tartja magát, mert az evolúció (fejlődés) elméletét nem elméletként, hanem cáfolhatatlan tényként tanítják Japánban. A világot nem egy teremtő alkotta és hívta életre, így a jövőért sem felelős senki.

A jövőt érintő kérdésekben vákuum alakult ki a japánok gondolkodásában. Legkésőbb az 1995. január 17-i nagy kobei földrengés után vették észre, hogy nem tudnak mindent megoldani a tudományal.

A földrengésben 6434 ember vesztette életét. Ugyanabban az évben az aum-szekta mérgező gázzal hajtott végre támadást egy tokiói metróállomáson, ahol 13 ember lelte halálát.

A két japán vallás, a buddhizmus és a sintoizmus nem tud kielégítő válasszal szolgálni a végső idők kérdéseire, ezért főleg a japán fiatalok többsége máshol keresi a választ.

Japánban nagyon kedvelik a képregényeket, és nemcsak gyerekek és fiatalok falják nagy mennyiségben. Nincs olyan vonat, amelyen ne lehetne látni valakit, aki képregényt olvas. Sok képregény foglalkozik az utolsó időkkel. Az utolsó időkről szóló filmek is nagy közkedveltségnek örvendnek. Az olvasók között viszont alig akad valaki, aki ismerné a Bibliát. Az Antikrisztus 666-os számát azonban sokan ismerik filmekből, amelyek inkább a

zűrzavart növelik. Mindez azonban nem teremti meg a remény légkörét. Éppen ellenkezőleg, sokan szenvednek attól, hogy életük értelmetlenül ér véget. – A semmiből jöttem, a semmibe térek vissza – halljuk újra és újra főleg a férfiktól.

Ám van remény! Olyan remény, amelynek biztos alapja van. Mert Jézus meghalt, feltámadt, felment a mennybe, és tudjuk, hogy újra eljön. Maga Jézus a reménységünk. Ha a gyülekezetben a mennyről és az örök életről beszélünk, nem szeretnénk, ha ez csak a túlvilággal való vigasztalást jelentene. Tudom, hogy Jézus visszajön. Ez ad erőt és reménységet a mai napra is. Lelki válságaimban, a munkahelyi stressz közepette, a családi gondokban, sőt még betegségemben is van reménységem. Tudom ugyanis, hogy nem az itt és most tapasztalt dolgoké az utolsó szó. A java még hátravan.

Ezt Omura mondta, akinek a felesége 30 évesen rákban megbetegedett, ráadásul gyermeket várt: – Bármi történik, mi tudjuk, hogy Isten mindent a kezében tart. Azt kívánjuk, hogy ezzel is Isten dicsőítse meg magát.

Ez a keresztyének reménysége. Ezt a reményt még a szenvedés sem veheti el.

„Japán a legutolsó virág, amely Jézus visszajövele előtt kivirágzik” – írja Fukuda, a tokiói missziós gyülekezet lelkipásztora az utolsó időkről szóló cikkében. Annak a reménységének ad hangot, hogy mielőtt Jézus visszajön, egyszer még Japánban is lesz egy nagy ébredés. A keresztyének kis számát tekintve ez nagyon bátor kijelentés. Erre a Bibliában tulajdonképpen nem találunk ígéretet. A feladatunk azonban így hangzik: „Kereskedjete, amíg vissza nem jövök” (Lk 19,13). A feladat

sikerességét nem a számok mutatják. Jézus a gyülekezetének olyan ajándékokat adott, amelyekkel „kereskedni” kell, amelyeket be kell vetni, hogy sokan hallhassák az evangéliumot. Ez addig érvényes, amíg Jézus vissza nem jön. Addig Japánban is lesz az Úr Jézusnak gyülekezete. Addig itt is emberek hívják meg az embereket, hogy Jézusban az élő Istennel találkozzanak. Imádkozunk bölcsességért, jó ötletekért és hűségért ennek a nagy feladatnak a teljesítéséhez.

Tobias Schuckert

Tobias és Sabine Schuckert, 3 gyermekes család, az érettségi után Tobias a Liebenzelli Teológiai Szemináriumot végezte el, ill. Sabine óvónő volt. 2000 óta Japánban élnek, jelenleg Tokió nyugati részén, Oméban egy gyülekezet alapításában vesznek részt.

A nagy sinto-szentélyekben imatáblácskákat árusítanak

Csak bízva bízz

... még akkor is, ha sokszor minden reménytelennek látszik.

Vegyünk példát Victorról és Pauline-ről!

Néhányan már hallottak róluk, hiszen Coutances-i kis evangélikus gyülekezetünk oszlopos tagjai. Viktor az egyik presbiterünk, ráadásul a „piaci emberünk”. Pauline-t, angol feleségét – akitől korábban elvált – megtérése után ismét feleségül vette. Mindezek hatására Pauline is élő hitre jutott Jézusban. Azóta azonban anyagi helyzetük nagyon megromlott. Várakozásukkal ellentétben több pert is elvesztettek egy nagyvállalattal szemben, amelynek szemét-lerakóhelyüket bérbe adták. Később saját ügyvédjük pereskedett velük. Hosszú évekig tartott a „hol fent, hol lent” idegőrlő bizonytalansága. Vajon meddig megy ez még így? Mikor avatkozik közbe Isten?

Ekkor egészen váratlanul új vevőket találtak, akik röviddel az előszerződés lejárta előtt visszaléptek! Az utánuk következő vásárlók sem kecsegtettek jobb kilátásokkal. Majd pedig elvesztették az utolsó pert is ... Lehetséges ez? Mit sem segített az a számtalan ima? Talán így kellene fogalmaznunk: „Csak bizakodjunk..., lesz ez még rosszabb is!?”

... Sarah

A Maurítius szigetéről származó családját már régebben ismerjük. Egy evangéliumi leszakító naptár vezette hozzánk. Őt és sógornőjét az első között keresztelhetjük meg Coutances-ban. Akkoriban a férje és az anyósa is eljárt velük a gyülekezeti alkalmakra. Három eleven gyereke az idegeinken táncolt. Ám ők időközben felnőttek és kirepültek. A hitről tudni sem akarnak. Mennyi mindent el kellett viselnie az édesanyjuknak a korábbi években! Férje egyáltalán nem segített neki a gyermeknevelésben. Anyósa gyakran elviselhetetlenné tette az életét. Sarah gyakran került padlóra, és öntötte ki a szívét Isten előtt, nem egyszer az istentiszteleten, ahol ismét erőt gyűjtött.

A minap ismét teljesen elkeseredett. Saját családjá trágár szidalma- it kellett elviselnie, mert hűségesen gondoskodik olyan afrikai asszonyokról, akik szívesen hozatják el magukat a gyülekezetbe. Mennyi terhet kell még elviselnie? Szenvedéseinek sohasem lesz vége?

– Csak bízzunk! – mondjuk mindig –, mert az örök dicsőség vár ránk! – Mi, keresztyének ebben teljesen biztosak vagyunk. Igen, aki Krisztus mennybemenetelét ünnepli, várja visszajövetelét. Amikor az Úr Jézus megérkezik, új világa kezdődik, mint ahogyan a hosszú, sötét éjszaka utána ragyogva felkel a nap.

E csodálatos reménységnek örülünk mi is Normandiában, és vigasztaljuk egymást, ha éppen komor és fenyegető felhők gyülekeznek.

....Michel

Emberünk az „első órából” – ő az első ember, akit Coutances-ban megismertünk.

Már előre örült érkezésünknek. Két mankó szolgálja helyváltoztatását, mert gyerekbénulását nem kezelhette német orvos... Minden vasárnap autóval hoztuk el az istentiszteletre. Keddenként természetesen részt vett a bibliaórán is. Kezdetben még megküzdött az első termünkbe vezető lépcsőkkel, később kerekesszékekben cipeltük fel a lépcsőn. Hogy örült, amikor önállóan be tudott gördülni az új, akadálymentesített gyülekezeti központunkba!

Ma már elmúlt hetven éves, és ereje egyre fogy. Többször is összeesett az alkalmakon. A 20 éves jubileumra már egyáltalán nem tudott eljönni. Vajon meddig maradhat még a lakásában? Aggódni kezdtünk ... Egészen addig, amíg nem gyúlt bennünk fény: „Annyira rossz” lenne, ha eljönne az ideje és Jézus érte jönne, hogy mindig vele maradjon? Még ha istentisztelet közben is történe...?

Nem, dicsőséges örökkévalóság vár ránk, és a java még hátravan! Nem az éjszakába tartunk, hanem a reggel felé. Ezért bizakodunk, még ha nem is tudjuk, személyesen mi minden vár ránk, mielőtt az Úr eljön!

Egyébként Michel újra jobban érzi magát. Továbbra is elfogulatlanul és boldogan beszél hitéről öregeknek és fiataloknak.

Sarah továbbra is bátran tölti be a helyét. Igazi példakép számunkra.

Victor és Pauline továbbra is mindent kibírnak. Hihetetlen, de igaz.

Erre csak az Úr Jézus képes, aki meghallgatja imáinkat. Bizakodva várjuk visszajövetelét.

Norbert Laffin

Norbert és Susanne Laffin: Hat gyermekük van. Érettségi után elvégezték a Liebenzelli Misszió Teológiai Szemináriumát. 1988 óta élnek Franciaországban, 1990 ősze óta a normandiai Coutances-ban gyülekezet alapító munkában állnak. Susanne ápolónő.

Sarah és Victor, a piaci könyvasztal gazdái

A hullámok összecsapnak a fejünk fölött

Ha valaki a bátorítást, amire mindannyiunknak szükségünk van, naponta a sajtóból és a médiából akarja meríteni, gyakran csalódottan indul neki a napnak. A napi hírek nem biztatják, hanem inkább letörnek. Könnyen elfog a csüggedés, ha azt halljuk, hogy az adósságoztól kezdve a tenger szintjéig minden emelkedik. Világvége hangulat fog el, és akaratlanul is azt kérdezzük, tulajdonképpen milyen hiábavalók a saját kis erőfeszítéseink, ha bolygónk jövője újra és újra kétséges. Ilyenkor azon gondolkozom, hogy mire „mászhatok fel”, ha továbbra is minden így emelkedik, és a víz egyszer csak összecsap a fejem fölött.

Mit látunk az ablakból?

Amikor gyülekezet látogatásaim során a Csendes-óceán végtelen vizei fölött repülök, újra és újra csodálom Isten teremtett világát. A repülőgépről lélegzetelállító a hatalmas víztömegek látványa. Amerre a szem ellát, mindenütt csak víz. A föld felszínének 71 százaléka víz. Ennek a víztömegnek a felét a Csendes-óceán teszi ki. Ha kezünkbe vesszünk egy földgömböt, azt látjuk, hogy a szárazföldek valamikor

hatalmas kirakós játék darabjaiként illeszkedtek egymásba. Vajon egykor hogyan szakadtak szét a kontinensek? Ki tolta el egymástól a szárazföldeket? Mikor történt, mennyi ideig tartott? Micsoda erők működtek közre ebben a hatalmas földmozgásban? Ha ezen gondolkozom, újra és újra kicsi értelmem határaiba ütközöm.

A Csendes-óceán nem csendes

A nagy Csendes-óceán nem csendes, ahogy ezt valamikor Magellán. a nagy tengerhajós gondolta. 452 aktív vulkán láncolata, a világszerte létező aktív vulkánok 75 százaléka veszi körül. Ezek romboló munkájukkal újra és újra észrevetetik magukat. Aki a kis szigetek partjain sétál, mindig megcsodálja a tenger erejét. A szél és a hullámok ereje értékes földterületeket sodor el. Ezek az események hozzátartoznak a szigeteken folyó élethez. A lakosok a hírekből tudják meg, hogy homokszigeteket a jövőben a tenger egyre inkább el fogja árasztani. A meteorológusok statisztikai kimutatják, hogy a 19. század közepe óta jelentős tengerszint emelkedést észlelnek. Arról számolni be, hogy a tengerszint csak a 20. szá-

zadban 17 centiméterrel emelkedett és továbbra is évente 3,2 milliméterrel nő a vízszint. Ezek a kilátások és számok sok szigetlakót arra készítenek, hogy összecsomagoljanak és a nagyobb szigeteken kezdjenek új életet.

Isten teremtett világa él

Isten teremtett világa él, amit újra és újra tudomásul kell vennem. Az egykor kialudt és kihűlt vulkánok a szigetlakók életterévé váltak. A korábban halált hozó kráterek körül korallok telepedtek meg és biztosították a szigetek halgazdagságát. Az egykori vulkánok eltűnése új életet hozott. Ha ma elgondolkozunk Mikronézia szigetvilágán és eltöprengünk a kis homokszigetek eltűnésén, egy fontos dologról nem szabad megfeledkeznünk. Isten teremtett világa él és a halálból mindig új élet támad. A viharok által elmosott föld egy másik helyre sodródik és hozzájárul a földrajzi változásokhoz. A növekvő tengerszinttel együtt növekszik a kis szigetek védelmét biztosító korallgyűrű. Itt isteni alapelv válik látható. A halál új élet kezdete. A tenger által lerakott iszap egy másik helyen elősegíti egy sziget megnövekedését. Mint az életben oly gyakran, mindennek két oldala van. Jó tudni, hogy végül is nem az emberé az utolsó szó a világon.

Reménységünk forrásai

Isten ígéretei

Kis életemet milyen információk és milyen reménység szerint alakítom? Ez napi döntés kérdése, és a minden napokban szárnyakat ad. Olyan jó, hogy a napi hírek mellett kinyithatom a Bibliámat, és a régi ígérek szólhatnak hozzám. Isten már Nóénak a következő ígéreteket adta: „Ez a jele a szövetségnek, amit én szerzek veletek és minden élőlényel, amely veletek van, minden nemzedékkel, örökre: szívárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök” (1Mózes 9,12).

A szél és a hullámok értékes területeket sodornak el

Isten gondolataiból megtanulom, hogy amit vet az ember, azt aratja is. Jó azonban tudni, hogy a mindenható Isten gondoskodik arról, hogy teremtett világa az ember bűne ellenére továbbra is fennmaradjon. Ezért hintem el igéit a gondolataimban, és örülök, hogy jót hoz ki belőle. Ezt a remény-

séget adom tovább a Csendes-óceán gyülekezeteinek is. Isten ígéreteinek alapján építjük tovább az Ő gyülekezeteit a Csendes-óceán szigetein is.

Harald és Hannelore Gorges három gyermek szülei. Harald eredetileg gépészmérnök, Hannelore pedig könyvelő volt. 1978–1988 kö-

zött Yapon, Mikronéziában gyülekezeti munkát végeztek, Harald 1990–2004-ig a LM Németország missziótitkáráként szolgált, 2004–2010-ig Guamon dolgozott, Harald 2010 novembere óta Palaun a misszionárius csoport vezetője, és a helybeli vezetőket gondozza és képezi.

KANADA

Az új otthonkeresők

Isten hozta Torontóban!

Képzeld el egy Stuttgarthoz hasonló várost, ahol minden mellékutcában legalább két házat kínálnak eladásra. Két héten belül el is tudják adni mindegyiket. Ez szinte elképzelhetetlen, elbizonytalanítja az embert, itt, Torontóban azonban teljesen természetes. Házakat adnak és vesznek, mindenki oda költözik, ahol a legjobban tetszik neki. Torontóba folyamatosan érkeznek a bevándorlók. Minden második torontói nem a város szülőtte.

A világ gyorsan változik. Az emberek új otthont, jobb jövőt keresnek.

Mi, Jézus követői jól ismerjük ezt a helyzetet. A Biblia tele van olyan emberekkel szóló példákkel, akik egy másik országban telepedtek le, illetve akik másoknak adtak helyet a saját hazájukban.

Gondoljunk csak Józsefre, akit a fáraó a legmagasabb tisztségbe emelt. Dávid 600 emberével a filiszteus Ákisznál talált menedéket. Jézus családja Egyiptomba menekült. A damaszku-szi hívők befogadták a vak Sault.

Majd következett a népvándorlás, amikor számos germán nép ide-oda vándorolt Európában ... Vagy vegyük a valdensek példáját, akik Württembergben kerestek menedéket. Így jött létre Perouse, a szülővárosom, Heimsheim egyik szomszéd települése.

Számtalan okot lehetne felsorolni, miért van átalakulóban a világ.

Megkérdeztem néhány olyan embert, akikkel itt ismerkedtem meg, miért hagyták el a hazájukat. A válaszok sokfélék: otthon nem érezték biztonságban magukat, jobb jövőt kerestek maguknak és gyermekeiknek, nagy nehézségekbe kerültek otthon vagy a háború elől menekültek.

Arra a kérdésre, hogy miért éppen Kanadába jöttek, sokan ilyen és hasonló válaszokat adtak: magas az életszínvonal, béke van, jók a törvények, a szociális háló kiváló és az emberi jogokat tiszteletben tartják. A férfiak, a nők és a gyerekek biztonságban élhetnek. Jó tanulási lehetőségek állnak rendelkezésre, és ami nagyon fontos: szabadságban élhetünk.

Azt is megkérdeztem tőlük, hogy szívesen fogadták-e őket az itteniek. A legtöbben igennel válaszoltak. De sokan érzik magukat magányosnak, és nehezen találnak munkát, mert a verseny óriási. Néhányukat kultúrsokk éri és boldogok, ha honfitársaikkal találkozhatnak és beszélgethetnek.

Torontóban ezért nemcsak etnikai városrészek, hanem etnikai gyülekezetek is alakulnak. Ezek olyan gyülekezetek, amelyek egy bizonyos bevándorló csoportot szólnak meg, mint például a „Dovercourt Evangelical Church” termeiben összejövő bengáli „Bangla Church Canada”. A perzsa gyülekezet a „Willowdale Evangelical Church” termeiben találkozik, amely mint német egyház, a Liebenzelli Misszióval szoros egységben kezdte meg működését, de mára már angol nyelvű gyülekezet. Vagy megemlíthetem a mi „Isa Fellowship”-ünket is, amely olyan iszlámból jött emberek házi csoportja, akik itt megismerhetik Jézust („Isa” arabul Jézust jelent). Egész gyakorlati dolgokban segítünk ezeknek az embereknek: például gyakoroljuk velük az angol nyelvet vagy költözésnél nyújtunk segítő kezet. Az új bevándorlók az első öt évben átlagosan háromszor-hat-szor költöznek újabb helyre Torontón vagy Kanadán belül. Ilyenkor többnyi-

re nálam van a Bibliám, tartok egy kis áhítatot, és imádkozom a költözőkkel. Így ismerjük meg egyre jobban azokat a családokat, amelyekkel kapcsolatba kerülünk. Lassan napvilágra kerülnek azok a gondok is, amelyeket orvosolni kell. Gyakran jönnek elő házastársi problémák, amelyeket a bevándorlás okozta feszültség idézett elő. Ha ezeket keresztyén lelkigondozó segítségével nem tudják feldolgozni, a házasságok könnyen felbomlanak. Ezért például gyakran látogatok meg egy fiatal férfit. Utolsó alkalommal felolvastam neki az „Énekek énekét”, azután hosszan imádkoztunk. Kértük az Úr Jézust, hogy gyógyítsa be a sebeket, amelyeket a felesége és annak szülei okoztak neki.

Az itt tapasztalt szabadság hatására néhányan ateisták lesznek, vagy még jobban meggyökeresnek magukkal hozott hitükben. De vannak, akik megnyitják a szívüket Jézus előtt és megváltozik a gondolkodásuk. Amikor a perzsa egyház egyik konferenciáján a gyermekprogramot szerveztem, egy fiatal iráni férfival találkoztam, aki rábízta az életét Jézusra és a perzsa gyülekezet lelkésze megkeresztelte. Őt még az Adam House-ból, abból a keresztyén menekültszállóból ismertem, amelyet a LM misszionárius jelöltjei intenzíven támogatnak. Én is velük dolgozom. A szobafelújítás vagy a főzés alatti beszélgetésekben és a heti bibliaórákon próbáljuk meggyőzni az újonnan érkezetteket arról, hogy szívesen látjuk őket Torontóban, és hogy Jézus hívja őket, hogy újat kezdjenek, és az Urat kövessék.

„Jézus ma téged kérdez, kész vagy-e követni Őt, vagy evilági dol-

gokat hajszoatsz, és elveszel. Kezdd újat Jézussal, bármi is legyen a terhed. Kezdd újat Jézussal, Ő szabaddá tesz! Kezdd újat Jézussal, Ő szabaddá tesz!!!” (Szöveg és dallam: Dr. Hans-Christian Tischer 1959).

Markus Gommel

Markus és Regine Gommel: három gyermekük van. A Liebenzelli Misszió Teológiai Szemináriumának elvégzése előtt Markus orgona- és harmóniumépítő, Regine kereskedő volt, majd Markus három évig gyermekmisszionárius-

ként dolgozott Németországban. A Gommel család 2002-től 2004-ig Bangladesben végzett nyelvi tanulmányokat. 2005 január óta Torontóban (Kanada) dolgoznak ázsiai bevándorlók között.

SPANYOLORSZÁG

.... és úgyis elpusztul!

A piacon állok az iratmissziós asztalunknál, amikor egy másik gyülekezetbe járó keresztyén testvérem lép hozzám.

... és Jézus hamarosan visszajön – fejezi be látogatóm az utolsó időkről szóló beszélgetésünket. Tíz percen át festette elém a sötétebbnél sötétebb képeket, mire végre szóhoz jutok és válaszolok a testvérnek: – Ha a világnak hamarosan vége lesz, akkor holnap mit fogsz csinálni?

Erre nem számított. Inkább azt várta, hogy egyetértek világvégét váró hangulatával, és illően kétségbeesett képet vágok hozzá. Felhívom a figyelmét Spanyolország különleges helyzetére: – Évszázadok óta nem lehetett nyíltan beszélni Jézusról, és különösen nem lehetett asztalt kapni a város piacán – igaz, hogy most is hosszú harcok árán jutottunk hozzá. Állj ide mellém!

Arca egyre jobban megnyúlik.

– Engedélyt kaptunk, hogy karácsonykor Marbella legnagyobb bevásárló központjában énekeljünk. Több mint 500 ember hallhatja majd az evangéliumot. Nem segítenél nekünk? Még jobban megnyúlik az arca.

– Rádásul három iskolában is énekelhetünk, ami egyedülálló lehetőség, hogy a gyermekeknek Jézusról beszéljünk. 30 évvel ezelőtt ez még elképzelhetetlen volt.

Látogatómnak egyszerre sietős az útja. Eszébe jut, hogy a közeli világvége ellenére még sok mindent be kell vásárolnia a piacon. – Isten áldjon meg ebben a fontos munkában – teszi még hozzá elmenőben.

Vajon bénítólag hat ránk, mit hoz a jövő? Vagy az Úr Jézus visszajövele inkább bátorságot önt belénk? Ha valóban hisszük, hogy Jézus hamarosan visszajön, miért ássuk el azokat a jó lehetőségeket, amikor róla tehetünk bizonyosságot? Soha nem sejtett lehetőségek kínálóznak az interneten – annak ellenére, hogy a gyülekezetekben riogatnak a veszélyeivel.

Mióta tavaly augusztusban vizsgatértünk Spanyolországba, tudatosan azért imádkozunk, hogy Isten mutassa meg nekünk a helyes módszert a lehetőségek jó kihasználására. Nyissa ki a szemünket, hogy meglássuk, éppen minek jött el az ideje. Természetesen sok lehetőségünk adódik a bizonyosságté-

telre, de ez még nem minden, ami egy gyülekezet növekedéséhez szükséges. Novemberben például házaspároknak szerveztünk egy hétvégét. A gyülekezetben a legnagyobb gondot a megromlott kapcsolatok jelentik. Ha egy házaspár életében problémák merülnek fel, többé nem tudnak munkálkodni a gyülekezetben. Urunk nagy ajándéka volt, hogy tíz házaspár jött el, pedig már attól tartottunk, hogy résztvevők hiányában az egész hétvégét le kell fújnunk. Ezen az alkalmon is említettem, milyen fontos meghatározni a célt, amelyre aztán adottságainkhoz mérten törekednünk kell.

Kérem, imádkozzanak értünk, hogy meglássuk, hogyan hirdethetnénk Marbellában az evangéliumot. Talán szociáldiakóniai téren is vár ránk feladat ...

Theo és Carolin Hertler négy gyermekükkel 1996 óta Spanyolországban, Marbellában gyülekezetalapító munkában vesznek részt. A Teológiai Szeminárium elvégzése előtt Theo géplakatos, Carolin pedig ápolónő volt. Theo most a liebenzelli misszionárius csoport vezetője Spanyolországban.

BURUNDI

A menny előíze

Gyülekezet Muramvyában

2010. március közepe óta vagyunk Muramvyában, az egyik körzet fővárosában, Burundi kb. 2000 méter magas hegyei között. Itt járunk templomba is, amelyet gyalog két perc alatt érünk el, és tapasztalatokat gyűjtünk társegyházunkban, a burundi anglikán egyházban.

Amióta itt vagyunk, történt egy s más. Amikor ideérkeztünk, csak egy gyülekezet volt, négy már ebből levált kisebb gyülekezettel. Számuk alig nyolc hónap alatt két gyülekezetre és kilenc leánygyülekezetre nőtt. Itt valóban nagy változásokat él át az egyház. Mindez azzal kezdődött, hogy területünket úgynevezett püspökségi

diakonátussá nevezték ki, vagyis szervezetileg több gyülekezet dolgozik együtt. A következő, magasabb fokozat a saját egyházmegye lenne.

Gyors átalakulások

Gyakran feltettük magunknak a kérdést: miért történik egy egyházban ilyen gyors változás? Az istentisztele-

teket általában számosan látogatták, mégis felfoghatatlannak tartottuk, milyen gyorsan alakultak új gyülekezetek. Ilyen nagy változás általában az anyaggyülekezetben is érezteti

szeretne menni. Imádkozott tehát, megkérdezte lelkészünket, beszélt az illetékesekkel az iskolában, hogy a gyülekezet nem használhatná-e az iskola termeit, míg végül eljött ennek

Jézus Krisztussal. Ezért hamarosan több keresztelezésre kerül sor a gyülekezetben! Micsoda ünnep lesz!

A változásokat figyelemmel kell követni

Egyházunkban nagy változások zajlanak. Felvetődik a kérdés, mi a mi feladatunk és hogyan segíthetünk az egyes gyülekezetek vezetőinek.

Isten gyülekezetének mindig szüksége van ...

... bátorító szavakra, hogy a tagok ragaszkodjanak az Úr Jézushoz, és engedjék, hogy az Úr formálja életüket.

... imádságra, hogy a gyülekezet felelős vezetői kapjanak bölcsességet a szükséges és fontos lépések megtételéhez.

... emberekre, akik útra kelnek más emberekhez – lakóhelyükön és életkörülményeik között.

Szeretnénk őket ebben támogatni, látogatni a gyülekezeteket, Isten Igéjét hirdetni nekik, és az adott helyzetben bátorítani őket. Mert Isten gyülekezete – amíg Krisztus vissza nem jön – az a hely, ahol ízelítőt kapunk a mennyből. Változások közepette élünk és aktív részesei lehetünk az átalakulásnak, figyelemmel kísérhetjük, tanácsot adhatunk, csodálkozhatunk és imádkozhatunk.

Alexander és Tabea Biskup, egy lányuk van. 2008. szeptembertől 2009. decemberig Franciaországban jártak nyelviskolába, 2010 eleje óta Burundiban vannak, jelenleg a kirundi nyelvet tanulják. A LM Teológiai Szemináriumának elvégzése előtt Alexander érettségit tett, Tabea nevelőnőként dolgozott.

Ezen a helyen új gyülekezeti ház épül

hatását. Azt tervezzük, hogy sokat érdeklődünk, beszélünk az emberekkel a gyülekezetben, és látogatjuk az újonnan alakult gyülekezeteket.

Az emberek éhesen várják Isten Igéjét

Az egyik új templom felavatásán vettem részt, ahol nagyon megragadott egy lány bizonyágtétele. Eddig két órát kellett gyalognia a legközelebbi gyülekezetig. A gyaloglás mindig sok erőt emészt fel, mert a dombos utak egyáltalán nem kényelmesek. Elmondta, hogy már régóta imádkozott azért, hogy lakóhelyén is alapítsanak gyülekezetet, és ne kelljen hosszú gyalogutakat megtennie, ha istentiszteletra

is az ideje és 50 ember jött össze, hogy az új gyülekezetet felavassa, és együtt dicsérje és magasztalja Istent. Egy falu megváltozott.

A munkatársakkal folytatott beszélgetés közben megkérdezzük, honnan jönnek az új gyülekezeti tagok, hiszen a lakosság háromnegyed része hívőnek vallja magát. Egyszerűen más gyülekezetekből jönnek és az újdonság varázsa vonzza ide őket, vagy cél tudatos evangélizálás folyik? Néhány héttel később az egyik új gyülekezet vezetőjével beszélgettünk. Mindkét jelenség tapasztalható, természetesen jönnek más gyülekezetekből is keresztyének, ha egy újat alapítanak, de olyan emberek is érkeznek szép számban, akiknek még nincs kapcsolatuk

DÉL-AFRIKA

... és mégis mozog a Föld!

Galileo Galilei állítólag ezekkel az alig hallható szavakkal fejezte be tételének visszavonását, amikor azt mondatták ki vele, hogy a föld mégsem kering a nap körül. „És mégis mozog” – ezek a szavak jól illenek a világszerte létező keresztyén egyházra is. Tagadhatatlanul ez volt a

benyomásunk a Lausanne-i Mozgalm Fokvárosban megrendezett harmadik világ-evangélizációs kongresszusán.

Nem véletlenül választották így az időpontot. 100 évvel ezelőtt Edinburgh-ban (Skócia) tartották a legelső világmissziós konferenciát.

Akkor 1400 küldött jött össze a világ minden tájáról, hogy tanácskozzanak a missziói parancs teljesítéséről „ebben a nemzedékben”. A következő évek, a két világháború nagy kijózanodást hoztak, és a kitűzött célok nagyvonalú megvalósítása elmaradt. 100 évvel Edinburgh után azonban

figyelemre méltó volt, ahogyan a világot átfogó keresztyén gyülekezet mégis „mozgott” és változott. Edinburghban az 1400 küldött közül még csak 17 jött az akkori „missziós országokból”, ám most a 2010. október 16–25. között Fokvárosban tanácskozó 4000 küldött többsége egyértelműen az úgynevezett kétharmad-világból, a déli féltekén elterülő országokból érkezett. 100 évvel ezelőtt ezeket alig elért missziói területeknek tekintették.

A világ keresztyénségének súlypontja ma egyértelműen a déli féltekén helyezkedik el, ha Latin-Amerikát, Afrikát és Délkelet-Ázsiát a déli világrésznek tekintjük. „God is on the move” – „Isten munkálkodik” – fordíthatnánk az esténként elhangzott jelmondatot. Ennek jegyében mutatták be a küldöttek az Úr Jézus gyülekezetének a különböző földrészekén végbemenő változásait. Nem lehetett nem észrevenni, hogy a Gyülekezet legerőteljesebben Délen növekszik. A déli félteke azonban nem csupán életképességével halad az élen. Egyházaik egyre több teológiai kérdés megoldásában vállalnak vezető szerepet.

Ez látszott és látszik világosan az anglikán világegyháznak a homoszexualitás etikai értékeléséről folytatott vitájában. Mindenekelőtt a déli félteke eleven anglikán gyülekezetei és püspökei nem hagyják, hogy a nyugati világ többnyire liberális teológiai egyházaik és püspökei diktáljanak, hanem ma már nagy öntudattal, ragyogó teológiai érveléssel és világossággal ellene mondanak a liberális teológiának. Újabban Uganda anglikán egyházkerülete (amelynek taglétszáma meghaladja a tízmilliót), élén a nagyhatású Henry Orombi püspökkel átvette az észak-amerikai anglikánok evangélikál szárnyától a főfelügyeletet, mert az észak-amerikai epizkopális egyházban szakadás következett be a gyakorló homoszexuális lelkészek beiktatásának kérdésében.

Ez csak egyetlen példa, amely rávilágít arra, hogy a keresztyén hit

súlypontja nem csupán mennyiségi, hanem egyre inkább teológiai szempontból is folyamatosan eltolódik – ami egyáltalán nem árt Jézus gyülekezetének. Délen eddig sohasem látott lelkesedéssel készek arra, hogy az elvilágiasodott Európába – amely egyre inkább lelki sivataggá vált és a világ egyik legnagyobb missziói területe lett – visszahozzák azt, amit egykor földrészünk vitt a világnak: az evangéliumot.

*Dr. Volker Gäckle professzor,
szemináriumi igazgató*

Bibliai alapokon áll, és Krisztust állítja a középpontba

197 nemzetből 4000 résztvevőt ugyanabba a hajóba ültetni olyan vállalkozás, mint a kör négyszögesítése. Jézus világot átfogó gyülekezete élő, sokrétű és nem egységes. A felvetett témák nem mindenkit érintettek. Annál inkább felmerül a kérdés: mi tart mégis össze egy ilyen tarka-barka csoportot? Természetesen a közös lelki cél. Az 1974-es Lausanne-i Egyezmény továbbra is irányt mutat. Elke Werner találó képet vetített elénk: egy kerék küllői a tengely közelében állnak legközelebb egymáshoz. Ennek az elvnek a gyakorlatba való átültetése jellemezte 2010 Fokvárosát, és olyan közös alapot teremtett, amelyet eddig még sohasem tapasztaltam nagy konferenciákon. A szemináriumok, előadások és munkacsoportok előtt minden napot énekekkel, igeolvással és imaközösséggel kezdtünk. Erre naponta másfél órát biztosítottak, amikor mindenki a „saját” csoportjában találkozhatott személyesen Istennel. Sokan meglepődünk – de nagyon hálásak is voltunk –, hogy egy ilyen mamutkongresszuson ilyen jól beosztották az időt: naponta szigorúan betervezett beszélgetésben Jézussal találkozhattunk az ő jelenlétében! Az életben sokszor múlik minden a helyes mértéken és a helyes egyensúlyon. Fokvárosban ügyeltek arra, hogy meglegyen a helyes arány. Az asztalközösségekben

az intenzíven Istennel töltött idő úgy él majd az emlékezetünkben, mint ami nagyban hozzájárult a kongresszus áldásához.

Különbözőek és mégis egyek

Aki ma Isten világot átfogó országában hasznosan szeretne munkálkodni, annak nemcsak fel kell ismernie sok különböző színezetét, hanem értékelnie is kell változatosságát. Chris Wright, a Lausanne-i munkacsoport teológiai vezetője ezt így fejezte ki: – Nem képviselünk szervezeti egységet, de Krisztusban egyek vagyunk.

Ghánai asztaltársnőm a bemutatkozásnál említette: – Azért vagyok itt, mert hazámból a Baseli Misszió sok misszionáriusa életét adta azért, hogy elhozza hazámba az evangéliumot.

Mi köthetne össze minket, ha nem ez?

Már a kongresszus előkészítésénél csodálkoztam, hogy hiányzik az egységes tematika vörös fonala. A Fokvárosban töltött napok alatt láthatóvá vált az egységes téma hiányának az oka. A mai világban nagyon eltérőek az egzisztenciális problémák.

A menekültáradatokat Európában sokkal negatívabban fogadják, mint például Ázsiában. A hatalmas etnikai konfliktusok, amelyek még keresztyén gyülekezeteket is magukkal ragadnak, égető kérdéseket vetnek fel Afrikában, míg Amerikában alig. A nálunk sokat vitatott posztmodernizmus jellegzetesen nyugati jelenség – az afrikai gyülekezetek vezetőinek az AIDS okoz gondot. Létezik-e egyáltalán nemzedékünk előtt egyetlen közös kihívás. Jelenleg aligha. Mivel azonban a „megbékézés” minden földrészen hiányokat szenved, jó választásnak bizonyult, hogy a kongresszus átfogó témájának választották. Világossá vált, hogy nekünk, vezetőknek saját magunknál kell elkezdenünk, és saját életünk példájával kell a világ elé állnunk.

Martin Auch missziói igazgató

Beszámoló az idei missziói körútról

Matthias Lüdemann látogatása

Matthias 2011. május 8-tól 22-ig járt Magyarországon missziói körúton. Ezalatt gyülekezetekben, óvodákban járt és osztotta meg hallgató-ságával Bangladesben több mint tíz év alatt szerzett tapasztalatait, ismertette az országot, amely második hazája lett, és természetesen beszámolt az ott folyó missziói munkáról.

Észak-Németországban, Hamburg mellett született, ahol apja gazdaságában nőtt fel. 12 éves korában fogadta szívébe az Úr Jézust, majd több rövid missziói utat tett ifjúsági csoportokkal a környező országokba. 17 éves korában egy ilyen Csehszlovákiába tett rövid missziói úton helyezte Isten a szívére a misszió ügyét és hívta el külmisziói szolgálatra. Édesapja azonban úgy tervezte, hogy mint a család egyetlen fia, vele együtt fogja vezetni, majd később átvenni a gazdaságot. Ezért Matthias először mezőgazdasági főiskolát végzett. Közben megnősült és végre édesapja is belátta, hogy fiát Isten másra hívta el. Feleségével együtt ment Dél-Németországba, ahol elvégezték a Liebenzelli Misszió Teológiai Szemináriumát, majd a missziói munkára való további felkészüléshez kilenc hónapra Kanadába mentek angolt tanulni és idegen kultúrákban ismereteket szerezni. Az Úr külön-külön mutatta meg a házaspárnak, hogy a muzulmánok közé menjenek.

1999-ben utaztak ki Bangladesbe három gyermekkel. Először az ország északi részébe, Dinadzpurba kerültek. Nyolc éven át végezték a városban és a környező falvakban a missziói munkát. Az utolsó két és fél évet Dakkában, a fővárosban töltötték, ahol a misszionáriusok csapatát vezették és különböző vállalkozásokat irányítottak, ugyanis a misszió számos iskolát és árvaházat tart fenn.

Az ország nyelvén, a bengálin már 200 éve elkészült a Biblia fordítása, amelyet William Carey készített, és amelyet még mindig a legjobb fordításnak tekintenek. Ez a fordítás lehetővé tette már a XIX. században a missziói munkát, alakultak is gyülekezetek, de azok gyengék voltak, a keresztyének száma ma sem éri el az ország lakosságának 0,3%-át. A Liebenzelli Misszió a gyülekezetek erősítését és a missziói lelkület élesztését tekinti fő feladatának. A gyülekezetekben különösen a fiatalabb nemzedéket oktatják az evangélizálásra, amelyet a gyakorlatban is folytatnak. Míg régen általában a hinduk közül tértek meg, most a muzulmánok között több a megtérő. Ennek nyomán az utóbbi 20–30 évben gyorsan szaporodnak és erősödnek a gyülekezetek.

Az elméleti oktatás után a résztvevőket csapatokba szervezik és a kis csapatokat elviszik azokba a muzulmán falvakba, ahonnan meghívást kapnak. Itt a felkészített hívő bangladesiek hirdetik az evangéliumot az összegyűlt falusiak előtt. Ha az Úr fel tudta kelteni az érdeklődést, újabb meghívás érkezik, újra elmennek és egy kis házi kör, majd később kis gyülekezet (először 15–20 tag) alakul. A megtértek keresztelese a falun kívül, a közeli folyóban vagy tóban történik, nagy nyilvánosság előtt. Ilyenkor több falu összegyűlik és nézi végig a szertartást, ami nagyon komoly bizonyosságtétel és a hívő részéről nagyon bátor lépés.

Nagyon sok a fiatal gyülekezet, ezért fontos a lelkész- és munkatársképzés is.

Az evangélium terjesztésében a személyes kapcsolatok természetesen rendkívül fontos szerepet játszanak. Ehhez tudni kell, mit gondolnak rólunk, keresztyénekről a muzulmánok.

Matthias arra figyelmeztetett, hogy nekünk sem árt erről tudni itt, Európában, hiszen Németországban a törrök bevándorlók már missziói terület. A legnagyobb ellenállást az váltja ki, hogy Jézus Krisztus Isten Fia, hiszen ők csak prófétának fogadják el. De szerintük a keresztyének a Bibliát is meghamisították, és az Úr Jézus sem halt meg a kereszten, hanem valaki mást feszítettek meg helyette. Ha már jó kapcsolatot építettünk ki egy muzulmánnal, a Korán és a Biblia összehasonlításával rá lehet vezetni az igazságra, hiszen nagyon sok közöttük a kereső ember, és nagyon vágnak a lelki békességre. Vallásuk pedig csak ürességet hagy bennük, számos megválaszolatlan kérdéssel. Sokszor az kelti fel az érdeklődésüket, ha egy keresztyén együtt imádkozik velük. A muzulmán a maga módján imádkozik, de amikor hallja a keresztyént imádkozni, elámul, hogy az nem egy távoli, megismerhetetlen Istenhez imádkozik, hanem személyes, közvetlenül megszólítható, a problémáinkat meghallgató Urunk van. Ilyenkor már az is elmondható, hogy annyira szeret, hogy Fia meghalt értünk.

Az olyan szegény országban, mint Banglades, a szociális missziói munka is fontos. Ezért tartanak fenn iskolákat és árvaházakat, adnak egészségügyi tanácsokat, szállítják a betegeket a kórházba. A Liebenzelli misszióknak két misszionárius orvosa van, egy német és egy japán orvosnő. Heike, Matthias felesége ápolónő, aki nagyon sokat segített a falvakban.

A családnak több mint tíz év után haza kellett jönnie a hat gyermek iskoláztatása miatt, de nagyon remélik, hogy az Úr néhány év múlva lehetővé teszi az újabb kiutazást szeretett második hazájukba.

Külmisziói Híradó – a Nemzetközi Liebenzelli Misszió Molnár Mária Külmisziói Alapítványának lapja * Megjelenik évi hat számban Az újságot térítésmentesen küldjük, külön kérésre a német nyelvű liebenzelli missziói lapokat is (Mission Weltweit és Go für Gott gyermeklap). * A Külmisziói Híradót a misszióra szánt adományokból tartjuk fenn és állítjuk elő.

Felelős kiadó: Sípos Alpár Szabolcs * Főszerkesztő: Előd Erika, Tel.: 06 1 326 54 94

Szerkesztőség: 2090 Remeteszőlős, Pisztráng u. 2. * Tel.: 06 26 355 310 * Internet: <http://www.liebenzell.hu>

Villámposta: info@liebenzell.hu Az OTP-nál vezetett számla száma: 11738084-20011215 • adószám: 18543494-1-13

Nyomdai előkészítés, kivitelezés: GEDEON Bt. Vác, Zrínyi u. 9. www.gedeon.hu